

en almindelig Sandhed, som jeg indrømmer; men hvis det ærede Medlem ikke havde Andet at anføre til Forsvar for, at hans Anskuelse den Gang var anderledes end tidligere, kunde han lige saa godt have ladet været at anføre det; thi der er Ingen, der bestrider, at Nødvendigheden staar over Loven, men hvad er nødvendigt? Seg vil tilstaa, at jeg intet Dieblit har troet, at det var Meningen i 1866 at erklære det for nødvendigt at udstede provisoriske Finantslove, naar man kom i Mindretal. Man har ikke paaderaabt sig anden Nødvendighed, og det er den, jeg bestrider. Naar Landet var besat af Sjenden, og Rigsdagen ikke kunde komme sammen, saa vilde Enhver erkjende, at der kan være Nødvendighed for at bryde Grundloven ved at bruge Benge, som ikke ere bevilgede, men fordi man ikke kan blive enig i Rigsdagen, og fordi man ikke finder Aaledning til at bede om midlertidig Bevilling, fordi man selv er Mindretal og ikke kan faae Flertal, hvor man skal have det, derfor at tage Benge, som man ikke har Lov til at tage — er det en Nødvendighed, saa har der været Nødvendighed for alle de Overstridelser, der ere skete paa Færøerne og hos os. Seg har ikke kunnet Andet end svare det ærede Medlem paa dette Punkt, men skal endnu blot tilføie en ganske kort Bemærkning af Hensyn til ærede Medlemmer. Seg maa nemlig bede ærede Medlemmer om ikke ved Afstemningen at lade sig forvilbe af, at der ved Endringsforslaget Nr. 58 ikke findes nogen Bemærkning om, at det er tiltraadt af Udvalget. Det er stillet af Justitsministeren og ikke tiltraadt af Rogen; men Meningen er, som jeg har forklaret igaar, men hvad der maatte er blevet overhørt, at det er tiltraadt af Udvalget og altsaa skal vedtages. (Stemmer: Skal vedtages?) Ja, hvis man vil følge Udvalget.

Thomsen: Det er ikke for at kaste mig ind i Debatten, at jeg har bedt om Ordet, men kun for at gjøre en kort Bemærkning overfor en enkelt Ytring, der nu fremkom fra den ærede Ordfører, idet han udtalte, at han ikke havde tænkt sig, at Mindretallet i Finantsudvalget vilde bestyrlige ham for, at han havde hemmeligholdt de tilstedeværende Aktstykker for det og dets Meningsfæller. Seg skal gjøre opmærksom paa, at jeg tror, at det er Praxis her i Thinget, at naar Aktstykker forelægges til Raadighed for Thingets Medlemmer, sker der en Meddelelse derom fra Thingets meget ærede Formand. Hvorvidt en Meddelelse herom er givet, har jeg ikke lagt Mærke til, og derom skal jeg ikke

udtale mig; men for Mindretallets Bedkommende maa jeg tilføie, at vi i lang Tid have vidst, at de paagjældende Aktstykker have været rekvirerede fra Justitsministeriet og været tilstede i Udvalget; men — jeg veed ikke, om det ogsaa gjælder Mindretallets øvrige Medlemmer — jeg for mit Bedkommende er først meget kort Tid, inden vi kom til 3die Behandling, kom til Klarhed over, at det var Hensigten at disse Spørgsmaal skulde bringes frem her. Seg har aldeles ikke tænkt mig, at de vilde komme under Forhandling, da de ikke knyttede sig til noget som helst Endringsforslag. Seg erindrer ikke nøie, naar det var, men en 3—4 Dage inden 3die Behandling blev Sagen omtalt i Udvalget, og det var den første Gang, at den der kom for, og den ærede Ordfører for Finantsudvalget gav da dets Medlemmer et langt Referat af Affæren i Horsens ligesom af Spørgsmaalet vedrørende Færøerne. Det var da mig umuligt i de resterende 3—4 Dage at sætte mig ind i de paagjældende Affærer, og jeg tog da det Forbehold, som jeg for anthede, at den Konklusion, den ærede Ordfører maatte drage af sit Referat, selvfølgelig ikke maatte anses for dragen paa Mindretallets Vegne. Seg har anset det for unødvendigt særlig at gjøre denne Reservation tidligere, idet jeg mente, at Bestaffenheden af den Konklusion, den ærede Ordfører drog, var tilstrækkeligt Vidnesbyrd om, at den ikke kunde have vor Tilslutning. Seg har heller ikke haft Lyst til at kaste mig ind i denne Diskussion; thi jeg betragter Affæren i Horsens Tugthus for at være saa alvorlig og sørgelig, at jeg kun kunde ønske at deltage i en Diskussion derom, dersom jeg havde den Tro, at Maalet skulde være at overveie, hvilke Midler man kunde anvende for fremtidig at forebygge lignende Ting. Seg har ikke haft Grund til at kaste mig ind i den stedbundne Diskussion, fordi jeg har haft det Indtryk, at Hovedhensigten med den nærmest har været at slaa politisk Kapital af dette Spørgsmaal.

Rimestad: Maa jeg bede om Ordet?

Formanden (Berg): Er det for en kort Bemærkning?

Rimestad: Ja, for nogle korte Bemærkninger.

Formanden (Berg): Ja, jeg giver nu kun Ordet for korte Bemærkninger i dette Møde. Ønsker det ærede Medlem Ordet for en kort Bemærkning? (Rimestad: Ja!). Det ærede Medlem har Ordet.